

Cum a tratat Domnul Isus sufletele?

Charles Leiter

illbehonest.com/romana

Cum s-a comportat Domnul Isus cu oamenii? El a spus femeii de la fântână: "dacă ai fi cunoscut tu cine este Cel ce-ți zice: 'Dă-Mi să beau!', tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apa vie." Ea a spus "o vreau" „dă-mi această apă”. Dar El știa că ea nu conștientiza despre ce vorbește, așa că ce a făcut? El nu i-a spus: pleacă-ți capul și spune o rugăciune. El a spus "bine, dar du-te și cheamă-ți și soțul". Vedeți, acesta era lucrul despre care ea nu dorea să vorbească. Ea deja fusese căsătorită de prea multe ori și trăia cu un bărbat chiar în acea perioadă. Domnul Isus a evidențiat domeniul problemă, pentru a o determina pe acea femeie să treacă de la lucrurile superficiale la lucruri reale! Deci atunci când discuți cu cineva, iar persoana respectivă îți spune: "Aș vrea să fiu creștin", dar este evident că persoana aceea nu știe ce spune, trebuie să Îl rogi pe Dumnezeu să te ajute sau să aștepți ajutorul Duhului Sfânt, sau să te rogi, până când Dumnezeu începe să lucreze în inima acelei persoane, până când ea începe să înțeleagă puțin realitatea, să priceapă despre ce e vorba. Atunci va înțelege ce îi spui. Înțelegeți? De aceea a tratat Domnul astfel pe acea femeie.

Acum să ne gândim puțin și la tânărul bogat. Mie unul nu mi s-a întâmplat niciodată așa ceva. Ție ți s-a întâmplat așa ceva, Sam? Să mergi pe stradă, și un tip să vină alergând spre tine și să cadă la pământ în fața ta, spunând: "Ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?" Iar tu să îl privești și să te gândești "Omul acesta se preface." Asta este ceea ce a făcut Isus. El a spus: "Cunoști poruncile." Tânărul a spus "Le-am împlinit pe toate." Vedeți, el se juca cu acest cuvânt "bun" mult prea ușor. 'Bunule Învățător' 'Ce fapte bune trebuie să fac?' Isus i-a spus că nimeni nu este bun, în afară de Dumnezeu. Isus nu spunea prin asta că nu este Dumnezeu. El a spus că tânărul nu înțelege ce înseamnă a fi bun. Și i-a spus "Împlinește aceste porunci". Tânărul i-a răspuns "Am păzit aceste porunci din tinerețea mea." "Ce îmi lipsește?" El știa că îi lipsește ceva. Ei bine, "Îți lipsește un lucru: vinde tot ce ai, împarte la săraci ... Apoi vino și urmează-Mă." Bogăția era idolul lui. Aceasta era marea lui problemă. Isus nu i-a spus tânărului bogat "Du-te și cheamă-ți soția". Pentru că nu aceasta era problema lui. Și nici nu i-a spus femeii aceleia 'Vinde tot ce ai'. El se ocupa de idoli lor, înțelegeți?

Exact cum s-a întâmplat în Egipt, când Dumnezeu a intervenit și le-a distrus idoli. Ei

se închinau Nilului. El a transformat Nilul în sânge. Vă plac broaștele? Atunci o să vă trimit multe. Și oamenii se supărau când vedeau cum idolii lor sunt uciși. Faraon a spus evreilor "Rămâneți și închinați-vă aici în Egipt ". Moise a spus: „Nu este deloc potrivit să facem așa; căci am aduce Domnului Dumnezeu nostru jertfe care sunt o urâciune pentru egipteni." Înainte credeam că acest lucru însemna că Egiptenii spurcau lucrurile pe care aveau să le aducă jertfă evreii. Dar nu asta înseamnă. Egiptenii se închinau lucrurilor pe care evreii urmau să le aducă jertfă și acesta este un lucru abominabil, urâcios. Ceea ce lor nu le plăcea era să iei idolii lor și să îi aduci jertfă Dumnezeului tău. Și exact așa se întâmplă în adevărata Biserică a Domnului Isus Hristos, idolii oamenilor sunt distruși și aduși ca jertfă și oamenilor nu le place acest lucru. Să luăm ca exemplu un tânăr foarte inteligent și are șansa sa fie admis la Institutul de Tehnologie Massachusetts, iar el spune "Nu, mulțumesc, nu voi merge acolo. Voi merge pe câmpul de misiune." Oamenii se enervează când aud asta, pentru că au ca idol educația. Alți oameni au diverși idoli. "De ce ai renunța la o carieră bună ca să desfășori astfel de activități inutile, cum ar fi să predici oamenilor, sau altceva de genul acesta?", spun ei. Înțelegeți? Adevărata închinare implică sacrificarea idolilor cărora oamenii se închină.

Îmi place mult o povestire adevărată. La marile lacuri, vulturii coborau până aproape de suprafața apei și prindeau câte un pește pentru a-l duce puișorilor lor ca hrană, iar câteodată peștele era prea mare și după ce prindeau peștele și se îndreptau spre cuibul lor, începeau să fie din ce în ce mai slăbiți. În cele din urmă se prăbușeau în apă; oamenii găseau apoi un vultur mort la mal, ținând strâns un pește mort. Tot ceea ce trebuia să facă vulturul ca să își scape viața era să dea drumul peștelui. Doar da drumul peștelui. Asta e tot ce trebuie să faci. În aceeași situație era și tânărul bogat. El ținea strâns acel pește. Ce anume? Bogățiile lui. Isus i-a spus să le dea drumul pentru că altfel îl vor conduce spre pieire, dar el le-a ținut strâns. Și a plecat plin de tristețe. Femeia de la fântână a lăsat idolii și a plecat de acolo bucurându-se și spunând și altora despre Isus. Isus nu s-a dăruit lor, acelor ce nu L-au primit. Știi care este partea frumoasă a acestui fapt? El se dăruiește acelor care cred cu adevărat în El. El se dăruiește. El ți se dăruiește. "Binecuvântată siguranță: 'Isus este al meu' ". Este al meu. El ți se dăruiește.

Voi încheia cu o povestire. O studentă care venea regulat la întâlnirile noastre, nu lipsea niciodată de la studiul biblic al studenților, și credeam că este creștină. Chiar povestise cum s-a întors la Dumnezeu. A plecat acasă pe perioada verii și atunci când a revenit, în toamnă, am discutat puțin cu ea. Și am început să realizez că acea fată nu Îl cunoștea deloc pe Domnul. Voia să devină membră a organizației Peace Corps și după ce am discutat cu ea a

început să își dea seama că această organizație nu este o organizație creștină, așa că a început să dorească să devină misionară. Și discutam cu ea despre situația asta, și într-o seară se pare că Dumnezeu a cercetat-o, a devenit evident că nu are deloc siguranța mântuirii. Și vorbeam cu ea, eu și soția mea. I-am spus "Jane, prima dată ai vrut să te înscrii în organizația Peace Corps, acum vrei să devii misionară." Jane filantropista. Tu vrei să mergi în jurul lumii și să faci lucruri drăguțe pentru oameni. I-am spus "Ce ar fi să îți predai tu viața lui Dumnezeu și să faci ce vrea El să faci?" Ea a tăcut o vreme. S-a gândit la ce i-am spus. Și-a scuturat capul. Ea își dorea să fie misionară mai mult decât dorea să fie creștină. Până acum nu mai întâlnisem o astfel de persoană, dar sunt sigur că mai există astfel de cazuri. I-am spus și ei povestirea cu peștele acela mare. I-am spus că trebuie să dea drumul acelui idol. Peste câteva săptămâni s-a întors. Mi-a spus că încă nu avea siguranța că este mântuită. I-am spus din nou că trebuie să dea drumul acelui idol. Dumnezeu nu te va asculta altfel. Ea a spus "Ei bine, i-am dat drumul." Și nu am încercat să o conving să spună vreo rugăciune atunci. I-am spus doar că trebuie să vină înaintea lui Dumnezeu și să ceară îndurare. "Dacă nu îți va arăta îndurare, ai fi prima persoană pe care nu a mântuit-o, dintre cei care au strigat către El." Ziua următoare, cineva a ciocănit la ușă. Mona, soția mea, a mers să deschidă ușa. Fata aceea era la ușă, cu brațele deschise. A spus "Sunt mântuită! Sunt mântuită!" Ce s-a întâmplat? A dat drumul 'peștelui' și Isus S-a dăruit ei. Aceasta este diferența dintre o predare superficială și una reală. Și Dumnezeu dorește, nu doar pentru noi, dar și pentru cei din jurul nostru care fac mărturisiri de credință, și pentru cei care îi consiliază... Vreau să spun că trebuie să fim prudenți. Și sunt situații când trebuie să ne rugăm cu cineva; chiar sunt situații când trebuie să ne rugăm cu ei. Nu cred că trebuie să le dictăm noi ce să spună în rugăciune, dar sunt momente când trebuie să ne rugăm cu ei. Dar trebuie să fim atenți la lucrarea pe care Dumnezeu o face în viețile lor. O altă studentă a venit odată la noi pentru consiliere. Am discutat despre o grămadă de lucruri. Se părea că Dumnezeu era prezent și o cerceta. I-am spus: "Vrei tu să îi spui Domnului că te vei încrede în El ca Salvator, prin har?" I-am spus: poți tu să spui asta cu sinceritate? Ea a spus că poate. I-am spus cam cum ar trebui să se roage. "Doamne Isuse, prin harul Tău vreau să mă încred în Tine ca Salvator al meu. și vreau să Te rog ca Tu să faci reală lucrarea de mântuire în viața mea, la timpul potrivit și în felul Tău." Ea s-a rugat în felul acesta și apoi m-am rugat și eu pentru ea. Când am deschis ochii, ea radia de bucurie. Ea a spus că Domnul deja făcuse lucrarea de mântuire reală în viața ei. Domnul Isus i se dăruise. Ce fapt încurajator! Amândouă aceste fete au continuat în relația lor cu Domnul. Acum sunt femei mature, căsătorite. Nu sunt în vârstă, dar acum sunt deja

căsătorite și au continuat să Îl urmeze pe Domnul. Au putut rămâne lângă El pentru că Domnul Isus a promis că îi va păstra pe aceia care și-au dăruit Lui sufletele cu adevărat.